

اثر بخشی زوج درمانی سیستمی - سازه گرا بر رضایت مندی زناشویی زوجین دچار تعارضات

زناشویی

الهه مرادی^۱

چکیده

هدف پژوهش حاضر، بررسی اثر بخشی زوج درمانی سیستمی - سازه گرا بر رضایت مندی زناشویی زوجین دچار تعارضات زناشویی بود. طرح پژوهش نیمه تجربی از نوع پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری شامل کلیه زوجینی است که به دلیل تعارضات زناشویی به مراکز مشاوره و مددکاری شهر شهرکرد در سال ۱۳۹۴ مراجعه کرده اند، می باشد که از میان آنها ۱۶ زوج به صورت نمونه گیری در دسترس و از طریق مصاحبه ی غربال اولیه انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه ۱۰ زوجی جایگزین شدند و مداخلات درمانی را دریافت کردند. داده ها با پرسشنامه "رضایت زناشویی انریچ (انریچ، ۱۹۷۶)" گردآوری و با روش آماری تحلیل واریانس تک متغیری تجزیه و تحلیل شد. یافته ها نشان داد که زوج درمانی سیستمی - سازه گرا بر رضایت مندی زناشویی اثر بخش بوده است ($P < 0/05$) و ۱۷ درصد از واریانس رضایت مندی زناشویی را تبیین می کنند. نتایج پژوهش بیانگر این است که زوج درمانی سیستمی - سازه گرا بر افزایش رضایت مندی زناشویی زوجین دچار تعارضات زناشویی مؤثرتر بوده است و می تواند به عنوان یک مداخله درمانی در تعارض های زناشویی مورد استفاده قرار بگیرد.

کلید واژه ها: زوج درمانی سیستمی - سازه گرا، رضایت مندی زناشویی، زوجین